

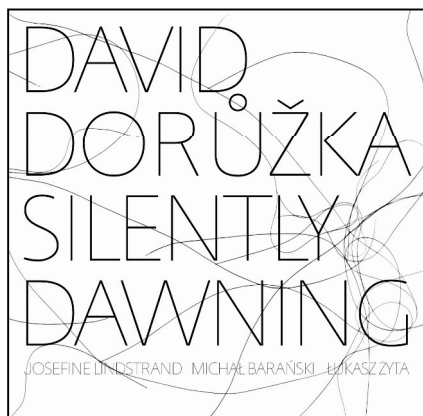
Kytarista **DAVID DORŮŽKA** vydává dlouho očekávané nové album **SILENTLY DAWNING**.

Fenomenální a široce uznávaný jazzový kytarista **David Dorůžka** (narozen 1980), který se na české jazzové scéně pohybuje již 14 let a jehož talent i věhlas dávno překročily české hranice (dlouhodobé pobyty v USA a Francii, koncerty po celém světě), vydává v březnu 2008 své druhé autorské album **Silently Dawning**. Po čtyřleté pauze od oceňovaného debutu *Hidden Paths* (2004, „Anděl“ za nejlepší jazzovou desku roku) je album netrpělivě očekáváno. Dorůžka složil pro album 10 nových skladeb, s jedinou výjimkou jde o kompozice s textem, konkrétně o zhudebněné

básně Emily Dickinson a Jiřího Ortena a o skladby opatřené švédskými texty mladé švédské zpěvačky **Josefine Lindstrand**, s níž Dorůžka spolupracoval již v minulosti a která tento trojjazyčný repertoár na albu též zpívá, s podporou polské rytmiky **Lukasz Zyta** (bicí) a **Michal Baranski** (kontrabas). Hudba je zasazena do kontextu současného evropského jazzu, je intimní, upřímná a hluboká. Album vzniklo ve studiu Svárov ve spolupráci se zvukovým mistrem Lukášem Martinkem, mastering provedl věhlasný Bob Katz ve studiu Digital Domain v USA.

Seznam skladeb na albu **Silently Dawning** (autorem hudby je David Dorůžka):

1. The Things That Never Can Come Back (E. Dickinson)
2. November (J. Lindstrand)
3. The Heart Has Narrow Banks (E. Dickinson)
4. Percussion interlude (improvizace)
5. Noc a den (J. Orten)
6. I Felt My Life (E. Dickinson)
7. Tears (J. Lindstrand)
8. Before Spring Comes
9. Voice and guitar introduction (improvizace)
10. Forever Lost (J. Lindstrand)
11. Hope Is The Thing With Feathers (E. Dickinson)
12. Pohádka (J. Orten)

Album **Silently Dawning** vychází **31.3.2008** na nezávislém jazzovém labelu **Animal Music** (www.animalmusic.cz), který provozuje Petr Ostrouchov, bývalý člen skupiny Sto zvířat, autor filmové hudby (např. Želary), advokát a jazzový fanoušek. [Na labelu Animal Music dosud vyšla tři alba – Organic Quartet: „Never Enough“; Jaromír Honzák Quartet: „A Question To All Your Answers“; Libor Šmoldas Trio: „On The Playground“. Paralelně s Dorůžkovým albem *Silently Dawning* vychází nyní též album Ondřeje Pivce „Overseason“ a na letošní rok jsou plánována ještě nová alba Vertigo Quintetu a Petra Zelenky]. Design alba je dílem grafičky Zuzany Lednické ze Studia Najbrt a obsahuje fotografie Magdy Slezarové; booklet alba obsahuje trojjazyčné česko-anglicko-švédské překlady

všech zhudebněných básní a textů. Distributorem alba je v České republice a Slovenské republice SONY BMG MUSIC, celosvětově bude album v nabídce obchodu www.cdbaby.com.

Album **Silently Dawning** bude **pokřtěno** na koncertě v pražském jazzklubu **U staré paní** dne **21.4.2008**; kmotrem bude Dorůžkův kamarád **Vojtěch Procházka**, klavírista kapely Vertigo Quintet.

Při příležitosti vydání alba **Silently Dawning** absolvuje Dorůžka s kvartetem identického složení, v jakém bylo album nahráno (Josefine Lindstrand, Lukasz Zyta, Michal Baranski), **české turné** obsahující tyto koncerty:

- 19.4. Polička – Jazz festival, 21:30
- 20.4. Praha – Kostel Sv. Vavřince, 19:30
- 21.4. Praha – U staré paní, 21:00 (**křest CD "Silently Dawning"**)
- 22.4. Praha – Kulturní centrum Zahrada, 20:00
- 23.4. Třebíč – Klub B, 20:00
- 24.4. Ústí nad Labem – Národní dům, 20:00
- 25.4. Rýmařov – Malý sál SVČ, 20:30
- 26.4. Brno – Jazz Fest, Divadlo Husa na provázku, 20:00

Biografie Davida Dorůžky:

DAVID DORŮŽKA se hře na kytaru věnuje od svých deseti let a již ve čtrnácti letech účinkoval s předními hudebníky na české jazzové scéně. Byl členem skupiny Eye of the Hurricane a tria Jaromíra Honzáka, v roce 1995 mu byla Českou jazzovou společností udělena cena "Talent roku". Účinkoval na deskách **Karla Růžičky Jr.** (*You Know What I Mean*, 1997) a **Jaromíra Honzáka** (*Earth Life*, s bubeníkem Jorge Rossym, 1998); obě alba získala ocenění Akademie populární hudby ČR jako "**Deska roku**". V letech 1999 - 2002 žil Dorůžka v Bostonu ve Spojených státech, kde studoval skladbu a improvizaci na **Berklee College of Music**, mezi jeho učiteli zde byli Joe Lovano, Mick Goodrick a George Garzone. Dorůžka získal na Berklee School of Music řadu ocenění (např. dvakrát cenu Jimi Hendrix, cenu Wayne Shortera atd.). V létě 2000 se

Dorůžka zúčastnil mistrovského kurzu pro mladé hudebníky v Aspen v Coloradu, kde jeho lektory byli mimo jiné Herbie Hancock, Brian Blade, Joshua Redman a Christian McBride. Dorůžka byl do tohoto kurzu vybrán jako jediný kytarista na doporučení Pata Methenyho. V létě 2002 se Dorůžka zúčastnil evropského turné s projektem Swinging Europe pod vedením pianisty Django Batese, kde se též seznámil se švédskou zpěvačkou Josefine Lindstrand. Po dokončení studií na Berklee Dorůžka žil v letech 2002 a 2003 v New Yorku, kde natočil CD **Hidden Paths**, které získalo ocenění Anděl jako **deska roku 2004** v kategorii Jazz&Blues. Od konce roku 2003 Dorůžka pobývá opět v Evropě a koncertuje především se svým triem a také s kvartetem se zpěvačkou Josefine Lindstrand. V letech 2006 a 2007 Dorůžka žil v Paříži, kde vystupoval s hudebníky jako Karl

Jannuska nebo Géraldine Laurent. V roce 2007 vyšlo čtvrté album Jaromíra Honzáka „A Question To All Your Answers“ s Dorůžkovou účastí. Dorůžka vystupoval v USA, Kanadě, Maroku a ve většině evropských zemí (Velká Británie, Francie, Německo, Rakousko, Švýcarsko, Španělsko, Portugalsko, Dánsko, Švédsko, Holandsko, Řecko, Polsko, Ukrajina, Slovensko, Maďarsko), vystoupil na mnoha významných festivalech (Montreal, Monterey, Cleveland, Pittsburgh, Kodaň, Bydgoszcz, Cheltenham a další). Spolupracoval se světovými jmény jako Christian McBride, George Mraz, Jorge Rossy, Django Bates, Tiger Okoshi, Perico Sambeat, Albert Sanz, Rodney Green, Orrin Evans, Kenwood Dennard, Phil Wilson, Greg Hopkins nebo Don Grusin. Vystupoval též s Ivou Bittovou a Idou Kellarovou a jako host Divadla Vizita Jaroslava Duška a Martina Zbrožka. Nové album **Silently Dawning** s účastí Josefine Lindstrand, Michala Baranského a Lukasje Zyty je Dorůžkovým druhým autorským albem.

Diskografie Davida Dorůžky:

David Dorůžka: Silently Dawning (Animal Music, 2008)

Jaromír Honzák Quartet: A Question To All Your Answers (Animal Music, 2007)

David Dorůžka: Hidden Paths (Cube-Metier, 2004)

Jaromír Honzák: Earth Life (Cube-Metier, 1998)

Karel Růžička: You Know What I Mean (Arta Records, 1997)

Biografie Dorůžkových spoluhráčů na albu **Silently Dawning**:

JOSEFINE LINDSTRAND (narozena 1981) pochází ze švédského Orebro; v šestnácti letech začala studovat zpěv, piano a saxofon a spolupracovala s bigbandem. V roce 2002 se zúčastnila evropského turné s European Jazz Youth Orchestra pod vedením Django Batese, který jí poté nabídl spolupráci s jeho vlastním souborem Human Chain. V této formaci koncertovala po celé Evropě. Účinkuje též na posledním CD Django

Batese „You Live and Learn (Apparently)“, s Batesem koncertuje v duu i v různých sestavách, spolupracovali též s Vincem Mendozou a jeho orchestrem Metropole Orkest. V současné době žije Lindstrand v Kodani, studuje na Rhythmic Music Conservatorium a koncertuje se třemi různými skupinami v Dánsku a Švédsku; se skupinou Sekten, již spoluzaložila v roce 2004, vydala album „Annars är det tyst“, které získalo Dánskou hudební cenu v kategorii vokální jazz. V roce 2007 získala cenu „Ted Gardestad-stipendiet“ za svoji kompoziční práci. V létě 2004 působila jako lektorka také na Letní jazzové dílně v Praze. Josefine byla také přizvána k účinkování v opeře Othello v netradičním provedení Uri Caina v Římě, spolupracuje s japonskou zpěvačkou Maiou Hirasawou. V současné době Josefine dokončuje své první autorské album „There Will Be Stars“.

LUKASZ ZYTA (narozen 1975) absolvoval hru na bicí nástroje na Hudební akademii K. Szymanowského v Katowicích. Mezi soutěžními oceněními, která v průběhu let získal, jsou ceny festivalů v belgickém Hoeilaart, v polském Krakově a Wrocławu, a hlavní cena soutěže „Jazz Drummers Meeting“ v Grodzisku Mazowieckem. Spolupracoval nebo spolupracuje s hvězdami polského jazzu jako Piotr Baron, Janusz Muniak,

Jan Ptaszyn Wróblewski, Tomasz Szukalski, Zbigniew Namysłowski, Henryk Miskiewicz, Jarosław Smietana, Piotr Wojtasik, Wojciech Karolak, Joachim Mencil, Michał Tokaj, Andrzej Cudzych, Darek Oleszkiewicz. Hrál s předními polskými jazzovými zpěvačkami jako Ewa Bem, Urszula Dudziak, Grazyna Augusik, Iza Zając; v současné době vystupuje se zpěvačkou Agou Zaryan, s níž natočil též album „Umiera piekno“. Též účinkoval s mezinárodními hvězdami jako Bennie Maupin, Ishmael Wadada Leo Smith, Lee Konitz, Dino Saluzzi, David Murray, David Friedman, Bobby Watson a Brad Terry, v Čechách dlouhodobě spolupracuje s kontrabasistou Jaromírem Honzákem, s nímž natočil již dvě alba (Present Past, A Question To All Your Answers), účinkuje též na albu tria Libora Šmoldase. Vedle intenzivního klubového i festivalového vystupování v Polsku a nahrávací činnosti (již 20 alb!) účinkoval též ve Švédsku, Německu, Rakousku, Česku, Slovensku, Maďarsku, Litvě, Bulharsku, Itálii, Řecku, Turecku, Izraeli, Ukrajině, Bělorusku a Rusku.

Kontrabasista **MICHAŁ BARAŃSKI** (narozen 1984) je rovněž absolventem Hudební akademie K. Szymanowského v Katowicích, s bubeníkem Lukaszem Zytou nyní tvoří velmi vyhledávané a stále rytmické duo. Barański vystupoval v sálech a klubech jako Knitting Factory (New York), Jazz Bakery (Los Angeles), Berklee Performance Center (Boston). Zúčastnil se tří koncertních turné po USA s triem Triology a klarinetistou Bradem

Terrym. Spolupracuje s hudebníky jako Bennie Maupin, Eddie Henderson, Nigel Kennedy, Tomasz Stanko, Zbigniew Namysłowski, Aga Zaryan, Piotr Baron, Michał Tokaj, Maciej Sikala, Grzegorz Nagorski, Janusz Muniak, Jarosław Smietana, Joachim Mencil, Mietek Szczesniak, Anna Serafinska, Dorota Miskiewicz, Natalia Niemen. Je nositelem řady interpretačních ocenění z různých soutěží a festivalů, oceněny byly opakovaně i nahrávky s jeho účastí (cena Fryderyk 2007 za jazzové album roku - CD "Assymetry" s kvintetem Zbigniewa Namysłowského; cena Jazz Oscar 2006 za album roku - CD "Live" s triem KBD).

Rozhovor s Davidem Dorůžkou (otázky kladl Ondřej Konrád):

Tvé první album *Hidden Paths* bylo natočené v USA a skladby pro něj vznikaly během tvých tamních studií.

I dvě ze skladeb na CD *Silently Dawning* jsem napsal ještě v USA – *Forever Lost* a *Tears*, která se v jiné úpravě objevila už na mé první desce. Ale velká většina ostatních skladeb na novém CD pochází z mého pobytu v Paříži v letech 2006 a 2007. Ovšem idea alba vznikla už dlouho předtím.

O švédské vokalistce Josefine Lidstrand jsi se poprvé zmiňoval po vašem setkání ve skupině *Swinging Europe* avantgardního pianisty a skladatele Django Batese roku 2002. Už jste tehdy hovořili o budoucí spolupráci?

Turné *Swinging Europe* bylo prvním impulsem. Byl to úžasný projekt, 19 hudebníků ze všech možných zemí Evropy, byli jsme 3 týdny na cestách, každý večer se hrálo na jiném místě a celou dobu jsme jezdili společně jedním autobusem. Po tom dlouhém letním turné následovalo ještě kratší podzimní, s koncerty ve Francii a Holandsku. Měl jsem nějaké nové skladby a myslel jsem si, že by zněly pěkně, když by melodii zpíval lidský hlas. O jednom volném odpoledni jsme si s Josefine zkusili jen tak zahrát v hotelu a ona všechno ihned perfektně přečetla z listu. A ty skladby nebyly rozhodně jednoduché. Po návratu do Prahy jsem Josefine doporučil jako lektorku na pražskou letní jazzovou dílnu. Poprvé přijela v roce 2004 a na úvodním lektorském koncertu jsme chtěli zahrát něco jen v duu. Sešli jsme se hodinu před začátkem oba přinesli po jedné věci. Já *Tears*, která tehdy neměla text. Josefine na zkoušce zazpívala téma beze slov a pak říká: „To je hezké, ale bylo by pěkné, kdybych zpívala nějaká slova.“ Sedla ke stolu a za půl hodiny napsala ve švédštině text, s ním už jsme to pak zahráli. Tím začala naše spolupráce.

Většina zpívaných skladeb je zhudebněnou poezií, anglickou Emily Dickinsonové a českou Jiřího Ortena. Ve druhém případě šlo jistě o Tvoji volbu, kdo přišel s básněmi Dickinsonové?

To byl můj nápad. Už nevím, kdy a kde jsem básně Emily Dickinsonové četl poprvé. Ale když jsem přemýšlel o tom, jakou poezii chci zhudebnit a jak by měla hudba znít, vzpomněl jsem si na to, co z těch veršů vyzařuje. Není to poezie mnohomluvná, téměř celé její dílo jsou jen miniatury a to jsem přesně v tu chvíli hledal a potřeboval.

Pro Josefine muselo být obtížné zpívat česky. Neměla z toho obavy?

Ano, určitě to bylo obtížné. Ale chtěl jsem chtěl mít na desce i nějakou českou poezii. Navíc, skladby na CD zpívané v češtině jsou i hudebně dost odlišné od těch ostatních. Každopádně pro ty, kdo nebudou zpěvu v češtině rozumět, jsou Ortenovy básně vytištěné v bookletu. A Josefine má zřejmě alespoň prvenství asi jediné švédské jazzové zpěvačky, která něco nazpívala v češtině!

Zdá se ti, že se v jejím zpěvu někde výrazněji projevuje dědictví švédské, nebo obecněji skandinávské hudby?

Řekl bych, že úplně pořád. Skandinávské země mají úžasnou a naprosto specifickou tradici a kulturu zpěvu. Dobrých zpěvaček je tam také ohromné množství. Specifikum jejich zpěvu vychází v první řadě z lidové hudby. Kromě toho je v celé Skandinávii velmi dobře rozvinuté hudební školství. To hraje určitě velkou roli. Pěveckých osobností je ve skandinávských zemích celá řada – Susanna Wallumrod, Sidsel Endresen, Solveig Slettahjell, Sinikka Langeland, Lena Willemark a další. Každá z těch vokalistek je úplně jiná, ale ve způsobu zpěvu jsou si něčím podobné. Myslím, že to je dané právě těmi kořeny v lidové hudbě a způsobem výuky od raného dětství. Mimo to skandinávské jazzové zpěvačky zpívají také velmi pěkně anglicky, což je dáno příbuzností severských jazyků a angličtiny.

Jsi stále hlouběji zakotvený v tradicích kultury evropského kontinentu. Přispěla k tomu paradoxně léta strávená v USA?

Myslím, že ano. V USA jsem žil čtyři roky a byla to pro mě velmi důležitá zkušenost. Uvědomil jsem si tam poprvé alespoň trochu, kdo vlastně jsem, odkud jsem, co je pro mne důležité a co méně. A v některých chvílích jsem pocítil takový opravdový stesk po domově, po tom co je člověku naprosto vlastní, po své vlastní kultuře. Je to něco, co si člověk může zřejmě opravdu plně uvědomit, jen když je od domova daleko dlouhou dobu. Když žiji tady v Praze, zřídka mám podobné pocity, které se dostavují až v dlouhodobé konfrontaci s úplně odlišným prostředím. Myslím, že v době mého pobytu v Americe dostala má hudba nějaký přesnější směr. A to je myslím pro jakéhokoli umělce jedna z nejdůležitějších věcí.

S bubeníkem Lukaszem Zytou hráváš delší dobu, kdy si objevil kontrabasistu Michala Baranského?

Michal je teď asi Lukaszův nejčastější spoluhráč. V Polsku jsou snad nejvytíženější rytmickou sekcí. O Michalovi jsem slýchal už dlouho, poprvé jsme si zahráli v létě 2006 na hudebních kurzech v Lesznu, kde jsme oba učili. A pak jsme spolu začali působit v kapele výborné polské zpěvačky Agy Zaryan. To je mimochodem další osobnost, kterou doufám časem pozná i české publikum. Michal a Lukasz mají mezi sebou úžasnou hudební komunikaci, takže bylo logické ho přizvat do kapely. A stejně jako Josefine a Lukaszovi, ani Michalovi nedělá problém pohybovat se v jakémkoli hudebním kontextu.

Název CD Silently Dawning se v textech přímo nevyskytuje, ale slova ticho a svítání ano. A atmosféra rozbřesku i okamžiku ještě před ním je z celé té hudby patrná.

K názvu mě inspiroval poslední verš básně Noc a den – „Podívej! Nesvítá?“ – odtud tedy „Tiše svítá“, jako odpověď na tu otázku, kterou klade Jiří Orten. Ale snad tato odpověď svítá nějak i z hudby samotné. Většina hudby je spíše tichá, takže hlasitá místa více vyniknou, doufám. A celkově má ta hudba spíše tmavší odstíny, do kterých ale co chvíli probleskne nějaký paprsek.

Je evidentní, že je hodně věcí dopředu promyšlených a napsaných. Samozřejmě se počítá s invencí hráčů a zpěvačky. Ale podstatou je materiál. Kdy a jak se ti album začalo v hlavě skládat v celek?

Pro celkový tvar alba byly určující texty básní. V momentě, kdy jsem vybral všechny básně, které jsem se rozhodl zhudebnit, začala také vznikat celková struktura. Tak, jako u Hidden Paths, jsem nechtěl natočit jen „sbírku písniček“, jak na mě mnoho jazzových alb působí. Chtěl jsem, aby deska měla nějaký

příběh. Také jsem většinu skladeb psal od počátku s vizí hudebníků, kteří je budou hrát. Zajímá mě kombinace improvizace a kompozice a to jak propojit úplně volnou improvizaci s poměrně přesnou interpretací zapsaného materiálu. To je něco, co bych chtěl do budoucna ještě dále hlouběji prozkoumat.

Instrumentálka Before Spring Comes působí z celé desky nejjazzověji, ale například Pohádka je už spíš moderní vážná hudba. Dovedl bys CD Silently Dawning nějak stručně charakterizovat?

Jistě, ale stejně tak třeba ve skladbě November hrajeme skoro jako rocková kapela, I Felt My Life má blíže k folku, a Noc a den zní trošku jako nějaká lidová píseň. Ale kdyby běžný klasický hudebník dostal notový zápis Pohádky, asi by si úplně nevěděl rady, kdežto jazzový hudebník s určitým rozhledem už spíš. Ale myslím, že i přes tyto rozdílné vlivy má CD dost kompaktní tvář. V době, kdy jsem hudbu psal, jsem poslouchal celou řadu věcí – Schuberta, Šostakoviče, Giyu Kancheliho, Trygve Seima, Christiana Wallumroda, Tomasze Stanka, Susannu & the Magical Orchestra, Egberta Gismontiho a mnoho dalších věcí. Hodně na mě zapůsobily novinky vydavatelství ECM (právě Norové Seim a Wallumrod), u kterých se občas stírají hranice mezi jazzem, lidovou a současnou koncertní hudbou (nemám moc rád termín „vážná hudba“), stejně jako hranice mezi improvizací a kompozicí. V hudbě je pro mne velmi důležité ticho a prostor, a koncentrace hudebního sdělení. Takže tohle všechno tam snad najdete, ale jinak nevím, jak blíže tu hudbu ještě popsat. Inspiračních zdrojů je tolik, a cest, kterými se člověk v hudbě může ubírat, ještě víc.

Kontakty a informace:

Animal Music / Petr Ostrouchov: www.animalmusic.cz; info@animalmusic.cz

David Dorůžka: www.daviddoruzka.com

Josefine Lindstrand: www.josefinelindstrand.com

Mediální servis: 2media.cz, s.r.o. www.2media.cz

Pavlína Fechterová, pavlina@2media.cz

Nad'a Machková, nada@2media.cz, tel. 602 112 535

Veronika Machková, veronika@2media.cz, tel. 724 702 241